03/07/2019

“Να βοηθήσουμε τα παιδιά, το μέλλον τη πατρίδας μας!”

/ Νέοι και Εκκλησία

Σοφία Καυκοπούλου, υπ. δρ Θεολογίας-Μουσικός

Τα σχολεία τελειώνουν, τα παιδιά ετοιμάζονται να ξεχυθούν στις παραλίες, στα χωριά και σε ατέλειωτες ώρες χουζουρέματος. Οι μεγαλύτεροι, δεινοπαθώντας από τη ζέστη, πηγαίνουν στις δουλειές τους και ελπίζουν σε ολιγοήμερη ανάπαυλα – διακοπές. Την ίδια περίοδο, η χώρα ετοιμάζεται για ακόμη μία εκλογική διαδικασία. Και αφού βρισκόμαστε σε τέτοιο μεταβατικό στάδιο, γινόμαστε θύματα σε μία νέα κουλτούρα που επιβάλλεται βιαίως και υπογείως. Πρόκειται για νέα ήθη και έθιμα που παραγκωνίζουν σταδιακά τα όσα γνωρίζαμε και πιστεύαμε, για να φέρουν στη θέση τους νέες υποτιθέμενες αξίες.

Επί παραδείγματι, αν κάποιος άτυχος καθίσει μπροστά στην τηλεοπτική οθόνη να ενημερωθεί αμερόληπτα (τρόπος τού λέγειν) θα υποστεί μια άνευ προηγουμένου

πλύση εγκεφάλου με όλα όσα πρεσβεύει η νέα εποχή. Πρώτο θέμα σε δύο κεντρικά δελτία ειδήσεων μεγάλου τηλεοπτικού σταθμού, ήταν τις προηγούμενες μέρες η παρέλαση υπερηφανείας των ...διαφορετικών. Στις «σοβαρές» δε εκπομπές ενημερωτικού χαρακτήρα, το λεξιλόγιο πτωχό και τα θέματα συζήτησης υποτιμούν τη νοημοσύνη μας.

Και τα παιδιά, εκείνα τα ατέλειωτα καλοκαιρινά μεσημέρια σε τι θα ωφεληθούν, βλέποντας και κυρίως πιστεύοντας ότι όλα είναι φυσιολογικά και αποδεκτά; Θα ωφεληθούν άραγε ή θα καταστραφούν; Οι αθώες παιδικές ψυχές ή τα εφηβικά ανήσυχα πνεύματα θα βρουν μήπως σε αυτή τη νέα ιδεολογία τής ασυδοσίας, κάτι που να τα βοηθήσει να προχωρήσουν ή θα βαλτώσουν μέσα στο έλος με τις ακαθαρσίες; Τελικά, ποιος θα αναλάβει την ευθύνη για την κατάντια; Όλοι έχουμε ευθύνη γιατί δεν αντιδρούμε. Πόσοι ώθησαν τα παιδιά τους σε ένα αξιόλογο βιβλίο, πόσοι ήλεγξαν το τηλεοπτικό πρόγραμμα που παρακολουθούν;

Τα παιδιά, χρειάζονται την καθοδήγηση. Όχι την αστυνόμευση ή την απολυτότητα, γιατί έτσι θα έχουμε τα αντίθετα αποτελέσματα. Χρειάζονται όμως να εκπαιδευτούν σωστά ή καλύτερα να εκπαιδευτούμε εμείς πρώτα για να συμπεριφερθούμε αναλόγως με αυτά που θα θέλαμε να εισπράξουμε. Ο σημαντικότερος τρόπος διδαχής είναι το παράδειγμα που δίνουμε, ίσως άθελά μας αρκετές φορές. Και επειδή ουδείς αλάνθαστος, ας φροντίσουμε να γίνουμε λίγο καλύτεροι οι ίδιοι, να υψώσουμε τα χέρια και να γίνουμε ικανός κυματοθραύστης για να εμποδίσουμε τα κύματα που έρχονται να καταπιούν τις αξίες, την Ελλάδα, την πίστη μας και τα παιδιά μας!